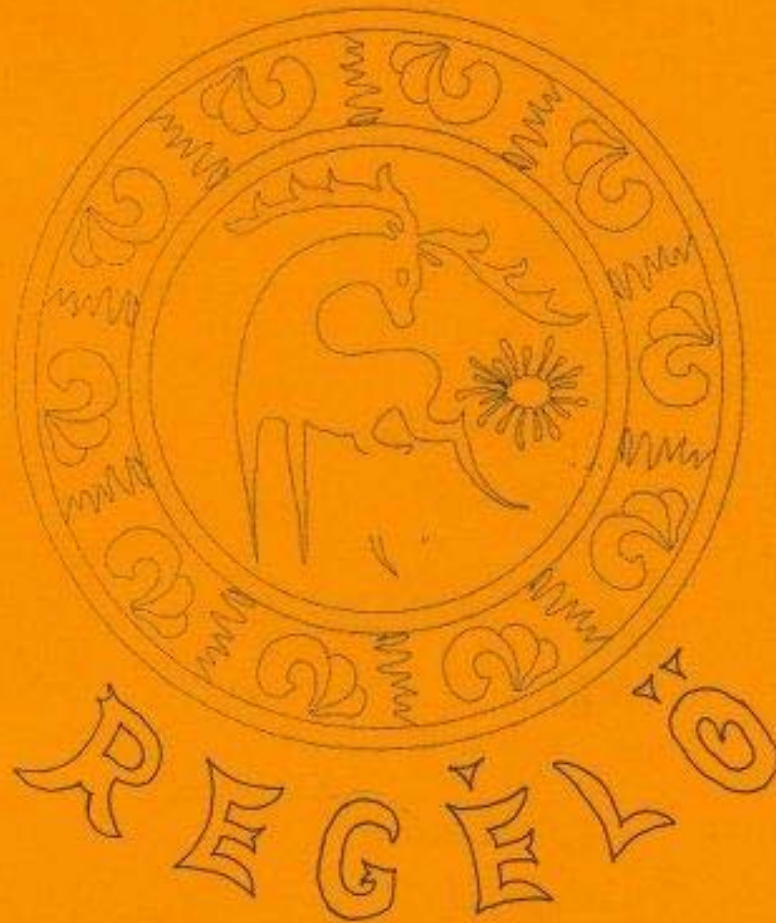

Baranya Megyei Gyermek és Ifjúsági Közalapítvány

KÓRHÁZISKOLA

KISBETEG-MAGAZIN

NOVEMBER

Kedves ☺☹☹ Gyerekek!

A kórháziskola lapját tartjátok a kezetekben.

Mi az, hogy kórház-iskola???

KÓRHÁZ	ISKOLA
<p>Az orvosok azon fáradoznak, hogy gyorsan meggyógyulj és egészséges legyél. A nővérkéék az orvosok segítői és igyekeznek elviselhetővé tenni a beteg gyerekek kórházban tartózkodásának hosszú napjait.</p> 	<p>Mi, kórház-pedagógusok azt szeretnénk, hogy ne maradj le az osztálytársaidtól a tananyagban és a leckét is pótolni tudd, amíg a kórházban vagy. A tanulás nem kötelező, a gyógyulás-gyógyítás az elsődleges, de reméljük, te magad is rájössz, mennyivel gyorsabban telik így az idő. És mi szívesen tanítunk benneteket. Ha elfáradtál, egy kis játékra is van idő.</p>
Szóval, orvosok, nővérek, tanárok egy csapat vagyunk Teérted!!!	

Pécs három egészségügy intézményében dolgoznak kórházpedagógusok:

a B.M.Ö. Kerpel-Fronius Ódön Gyermekkorházában, (**Görözdi Marianna,**)

a PTE ÁOK Gyermekklinikáján (**Kőszegi Judit, Kocsis Krisztina**)

a PTE ÁOK Ortopédiai Klinikáján (**Seres Mária**)

Ők azok a pedagógusok, aki naponta jelen vannak a kórházban, bármilyen kérdésedre -kérdésedre igyekeznek megoldást találni.

Az újság tartalmi szerkesztésébe **aktív közreműködésetekre** is számítunk.

Szeretnénk a ti írásaitokkal, ötleteitekkel, rajzaitokkal is színesebbé tenni kiadványunkat.

A későbbiek során fejtörőket, rejtvényeket, ismeretterjesztő cikkeket, aktuális híreket, érdekességeket, stb. is olvashattok majd.

A beküldött munkákra **írjatok rá nevet, pontos címet** és adjátok oda a kórházi osztályokon tanító pedagógusoknak!

Szerkesszük együtt az újságot!!!

Várjuk ötleteiteket, észrevételeiteket, javaslataitokat az újsággal kapcsolatban

Gaal Veronika:
Tanulmányaim

2000.októberében a 400-ágyas Klinika Orthopédiai osztályára kerültem. Gerincműtétre vártam. A pár napos, esetleg 1-2 hetes várakozási idő alatt azt hittem nem kell tanulnom. De ez nem így volt. Jöttek hozzám tanárok, megkérdezték akarok-e tanulni, persze erre egy gyerek mit mondhat. Nehezen, de nekivágtunk a tanulásnak. Rögtön rá is jöttem, hogy ez jó. Hiszen lekötötték a figyelmemet, jól éreztem magam és hasznosan is telt az idő. Sosem gondoltam volna, hogy tanulni jókedvűen, örömmel is lehet.

A tanárok egy alapítványtól jártak be nap, mint nap a kórházba.

Miután én elkerültem másik kórházba, ahol felnőttek voltak, megszakadt velük a kapcsolat. Nem sokkal később anyukám újból felvette velük a kapcsolatot.

Segitettek felkészülni az iskolára, átismételni a tananyagot. Az iskolakeresésénél is a segítségünkre voltak. 2001. szeptemberétől már tudtam iskolába járni. Ekkor már önállóan tanultam, hiszen ők megtanítottak, hogy hogyan kell tanulni.

Pár hónapon belül rossz állapotba kerültem, és nem tudtam iskolába járni. Az iskolám elfogadta, hogy otthon vagy éppen a kórházban az alapítvány tanáraival tanulhassak, és ők osztályozhassanak.

Az alapítvány segítsége nélkül sosem tudtam volna levizsgázni. Hála nekik most már 8. osztályba járok. Ezt az évet már velük, mint magántanuló kezdtem. Könnyen és gyorsan haladtunk az anyaggal. Jó velük tanulni, mert először megismerik az embert, és utána már tudják, hogy lehet az illető számára a legerősebben átadni a tananyagot. Szívesen tanulok velük, mert szinte egy beszélgetés formájában adják át a tanulnivalót. Ha nem értek valamit bátran kérdezhetek, választ mindig kapok.

Ha ők nem lennének seholy se tartanék, de hála nekik tudtam és tudok haladni az iskolámmal.

Ez úton szeretnék köszönetet mondani a sok segítségért és támogatásért, amit tőlük kaptam.

Pécs, 2002

(Veronika a hetedik és nyolcadik osztályt betegsége miatt a kórháziskolában végezte. Tanulmányai folytatásában a kórháziskola pedagógusai segítették. Ma már gimnazista és nagyon jó tanuló Tanulmányi versenyeken indul. A történelmi versenyen harmadik helyezést ért el.)

LIPTAI JENIFER (6 éves)
Bogádmindszent